

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 ft — kr.
Fél évre . . . 3 ft — kr.
Negyed évre . . . 1 ft 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kurucz-parti-utcán 31. szám.
hova a lap szellemi részét
illető közlemények, előfize-
tési pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetések árát

valamint nyílt-terti közlemé-
nyeket kiadó-hivatalunk mé-
ret szerint oleán számít.

Egyes példányok kaphatók:
nyomdánkban, Stark N. és
Untermüller E. könyvk-ben
számunként 5 kr-ért.
Kéziratok vissza tartatnak.

Megjelenik hetenként háromszor:
vasárnap, szerdán és pénteken
a kora reggeli órákban.

Szerkesztésért felelős:
SIMA FERENCZ.

Lapunk megrendelhető:
a kiadó-hivatalban és lapkihordóink útján,
kik az előfizetési pénzeket is felvehetik.

Legyen harc!

A szuronyos polgármester ideje óta nem volt olyan kínos jelenet színhelye Szentés város közgyűlési terme, mint most a hétfői közgyűlésen, amikor dr. Lakos Imre polgármester szerencsétlenül kézzel elvetette a szelet, amelyből vihart fog aratni.

Nagy különbség van pedig a szuronyos polgármester helyzete és a Lakos Imréé között. Mert Tasnádira nézve a szó legszorosabb értelmében létkérdés volt az erőszak, amennyiben 6 normális eszközzel egy pillanatig sem tarthatta meg a polgármesteri széket. A főlháborodás orkánja folyton ott csapdosott körülötte; kapaszkodnia kellett tehát ha máshá nem, hát a szuronyokba, amíg csak lehetett.

De Lakos Imrét a szerencse kísérte és vette körül a polgármesteri székekben. A megyepárt ültette oda; természetesen ott is kívánta tartani; a mi pártunk pedig kezdettől fogva úgy bánt vele, mint a himes tojással.

Pedig nem voltunk kétségben az iránt, hogy szívvél lélekkel ellenfeleinkhez tartozik. Tudtuk, hogy az előzékenység, melylyel a képviselő testület többsége iránt viselkedik, tulajdonképpen csak ügyes taktika; és tisztában voltunk a felől, hogy ellenükben azt az elvet követi: „Svaviter in modo, fortiter in re.”

De azért előzékenységét mi is előzékenységgel és jóakarattal viszonyoztuk, mert — óhajtottuk a békét és nem akartuk magunkra venni egy újabb háború felelősségét.

A békés állapotot azonban Lakos Imre unta meg hamarabb. Lábnak elé dobta tehát a kesztyűt és kihívóan megüzente a háborút.

Persze, elvakította az elbizakodottság. Azt hitte, hogy akit felőlről tartanak, az nem eshet el. Pedig készen fog csalódnai. Mert vármegyei tisztviselőt a hatalmasok kegye és pártfogása megtarthat a nyeregben, de városi tisztviselőt, ha az a saját népével harcra keveredett — soha. Nem akarunk példákra hivatkozni, de állítani merjük — és Lakos Imre a saját kárán fogja tapasztalni — hogy városi tisztviselő minden lépésénél olyan kövekbe ütközhet, amelyekből hol a keze, hol a lába, végtére a nyaka is kitörik. Kívált ha az ellenfél olyan hatalmas, harczedett, bátor és kitartó sereg, anilyen a szentesi nép.

S ezt a népet — mely jóbarátnak becses, ellenségnek félelmes — botor kézzel arcul verte Lakos Imre, midőn kihívó vakmerőséggel azt mondta nekik: „Itt én vagyok az ur; vagy úgy határozotok, amint nekem tetszik, vagy haza kergetlek benneteket, mint valami birkanyájat.”

Hát pedig nem vagyunk birkák, tisztelt polgármester ur. Hanem önéretes férfiak, akik tudatában vannak jogaiknak és nem engedik magukat megrugdosatni.

Tiszteljük becsüljük az előjárónkat, de tatar khánt és kozák hetimant nem tűrünk magunk fölött.

Abban a pillanatban, amikor Ön, polgármester ur, a közönségtől nyert hatalmát arra használta föl, hogy azt gögös módon fitogtassa, és a képviselő testület jogait konfiskálja,

becsületbeli kötelessége vált a képviselő testületre nézve, hogy eltávolítsa Önt abból a teremből, ahol vele szemben csufolódnai vakmerősödött.

El kell Önt onnét távolítanunk annál inkább, mert amikor velünk, a többséggel erőszakoskodott, egyidejűleg a másik párttal szemben a porig alázza azt az állást, melyet csak tisztelettel körülövezve szabad és lehet viselni.

Ön provokálta a harcot. Legyen meg az Ön akarata

Városi közgyűlés.

Azzal mindenki tisztában volt előre, hogy a f. hó 15 re összehívott városi közgyűlés nem lesz minden érdekesség nélkül való. Mert a 27 tételből álló tárgysorozat 5-ik pontja olyan dologról szólt, mely Novobáczky Győző gazdasági tanácsnok immár nem szokatlan tulkapásáról és szinte kihívó önkénykedéséről szolgáltatott újabb tanubizonyoságot. S habár maga az eset, úgy izoláltan tekintve, nem is involvál valami nagyobb szabású visszaélést, mindazonáltal biztosra vehető volt a zivatár, mivelhogy ez a kázu a szó szoros értelmében azt a vicszóp-pet kezezte, a melytől a pohár kicsordul.

De hogy az előrelátható vihar akkora arányokat ölt, amekkorát tényleg öltött, arról sejtelmünk se volt. Mert pákalicz részről vártunk ugyan raffineriát, csűrös-csavarást, sőt vehemenciát is; ám azt nem tételeztük föl, hogy épen a polgármester egyfelől tapintatlanságával, másfelől erőszakoskodásával olajat önt a tűzre.

A közgyűlés ugyanis a következő épületes módon folyt le:

Egy pár jelentéktelen elnöki előterjesztés után fölállott Csucs Lajos nagy hazánkia és szokott ékesszólásával meginterpellálta a polgármestert először azért, hogy mit szándékozik tenni a Mészáros István szegénymenházi gondnok ellen fölmerült panaszköz ügyében, másodsor azért, hogy szándékozik-e egy kicsit megfogtatni a közpénztárnokot; harmadsor pedig azért, hogy mi igaz van abban a hírben, hogy a vendéglő építésnél eltértek a közgyűlés által elfogadott tervtől?

A polgármester a hármas interpellációra röviden válaszolt. Mészáros István ügyében — ugymond — már kitűzte a tárgyalást; az eredményről majd annak idejében jelentést tesz. A közpénztárnok ellen némi szabálytalanság miatt fegyelmi eljárást rendelt el; de az erről szóló végzés még nem jogerős. A vendéglő-építés dolgában pedig — miután az interpelláló konkrét tényeket nem említett — általánosságban csak annyit mondhat, hogy a tervtől el nem tértek és hogy az épített bizottság rendelkezései a megszavazott költségvetés keretében mozognak; tehát aggodalomra egyáltalában semmi ok sincs. — A közgyűlés egyhangulag tudomásul vette ezeket a válaszokat.

Még Kátai Pál János említette föl, hogy több kiséri lakos a kiséri artézi kut főlősleges vizének fölhasználása iránt folyamodott a városi tanácshoz. Ajánlja ezen kérelmet a tanács figyelmébe. Mire Abaffy Zsigmond városi főmérnök előadta, hogy a folyamodvány véleményes jelentés-tétel végett neki adatott ki; de jelentését még nem terjeszthette be, mert a kérdés műszaki tanulmányt igényel, amire még eddig nem volt ideje; de igéri, hogy a jelentést nemsokára be terjeszti. Ebben úgy Kátai, mint a közgyűlés megnyugodott.

Ezek után rá került a sor a tárgysorozatra.

A polgármester bejelenti, hogy Láng József tisztii ügyész állásáról lemondott; minthogy azonban fegyelmi eljárás van ellene folyamatban, lemondása a vármegyei közigazgatási bizottság fegyelmi választmányához terjesztett be; amit a közgyűlés tudomásul vett.

A jövő évi virilis képviselők névjegyzéke megállapított; 15 napig közszemlére kitéhető. azután, az esetleg beadandó fölzállamlásokkal együtt, az alispánhoz fölterjesztetik.

A miniszterelnök által megküldött országos czimer a közgyűlési teremben fog kifüggesztetni.

Csongrád vármegyének az alispán által megküldött monográfiája a levéltárban helyeztetik el.

Most következett a veszedelmes pont, mely a következő ártatlan szavakkal foglaltatik a tárgysorozatban: „Tanácsi előterjesztés a Széchenyi-kertben labdajátékpálya részére terület átengedéséről”.

Az előadó jegyző fölolvastott egy kérvényt, mely szerint Nagy Sándor és Sulcz Lajos vármegyei tisztviselők egy társaság nevében labdajáték pálya részére terület átengedését kéri a Széchenyi kertből. Erre a tanács Október 15-én kelt végzésével kimondta, hogy a kért területet átengedi, úgy azonban, hogy a pálya elkészítését a társaság a saját költségén eszközölje.

A pákaliczok egyhangulag rázúgták a helye, s a polgármester már örömet kimondta volna a határozatot. De fölállott Kátai Pál János. A közgyűlés már — ugymond — figyelmeztette a tanácsot, hogy a város vagyona fölött csak a képviselő testület rendelkezhet, a tanácsnak tehát nem volt joga a területet önhatalmulag átengedni. A maga részéről nem hajlandó jóváhagyni a tanács intézkedését, már azért sem, mert a községi adó egyharmada olyan kulturális intézmények fontartására fordítatik, melyeknek az intelligencia veszi hasznát. Elégedjenek meg tehát azzal és ne kívánjanak többet.

Soós Ferencz fölemliti, hogy Novobáczky tanácsnok az utászokkal készíttette el a labdázó teret, holott a város utcáin járhatatlan utak vannak, s az utászok onnét vonattak el, ami fölháborító visszaélés.

Lakos polgármester czilapítólag szólt. A városnak — ugymond — nem került ez semmibe; mindössze terület átengedéséről van szó; kéri a tanács intézkedésének jóváhagyását.

Novobáczky tanácsnok iparkodott ezután bekötni a közgyűlés szemét. Lapdázó teret — szerinte — azért kellett csinálni, hogy a közönség előtt vonzóbbá tegyék a kertet. A vendéglő is jobban megy így. Az utászokat azért rendelte ki a munkára, mert — risum teneatis — idegen munkásokat nem szivesen bocsát a kertbe.

Sima Ferencz előre bocsátja, hogy nem szivesen szól a tárgyhoz, mert tudja, hogy kiteszi magát annak a gyanúsításnak, hogy némely urak mulatságát akarja zavarni. Pedig őt személyes tekintetek nem vezetik. Azonban azt megengedhetlennek tartja hogy a k ö z k e r t szeparát társaságok mulatságára átengedessék. Valamint türethetlennek tartja azt is hogy a tanács — a sokszor ismételt intés dacára a közgyűlés tudta híre nélkül szabadon gazdálkodik a város vagyonában; holott a közvagyon nem Csáky szalmája. Tekintettel arra, hogy ez a szabad gazdálkodás már egész rendszerré vált, melyet sem szelid figyelmeztetés, sem kiméletlen kritika nem képes korlátozni és megfékezni; végre itt az ideje, hogy radikális kurához nyuljunk, azért indítványozza,

hogy a gazdasági tanácsok ellen az önkényes eljárásért, a polgármester ellen pedig részint az önkényes eljárásban való részességért, részint a gazdasági tanácsok ellenőrzésének elmulasztásáért a fegyelmi eljárás elrendeltesék.

Dr. Lakos Imre polgármester maga is kéri maga ellen a fegyelmi eljárást.

Ez ellen azonban Balogh János felszólal. Szerinte a polgármester a saját állását lealázza, ha ilyen semmiségért fegyelmi eljárást kér maga ellen. Itt nők mulatságáról van szó; nem szép dolog azt megtámadni. Iparosok, kereskedők is rendeztek már a kertben mulatságokat, soha senki se szólott érte. Indítványozza, hogy a tanács eljárást hagyja jóvá a közgyűlés.

Abaffy Zsigmond mérnök arra utal, hogy az utaszatok akkor is fölhasználják munkára, mikor Kossuth Ferenczet és a főispánokat fogadta a város.

Bálint József elmondja, hogy ő eddig jóformán szóltan szemlélője volt Novobáczky tanácsnok gazdálkodásának. Régen látja, hogy a tanácsnok úgy rendelkezik a város vagyonával, mintha a sajátja volna. Ez már tűrhetetlen. Ha csupán a szóbanforgó esetről volna szó, nem csinálnánk belőle nagy dolgot; de a tanácsnok már annyi önkénykedést követelt el, hogy ez a mostani eset csak az a csöpp víz, amelytől a pohár kicsordul. Addig dédelgetjük a tanácsnok urat, hogy végre annyi kárt okoz a városnak, hogy nem bírjuk elviselni.

Itt a polgármester dühösen megszakította a szónokot. „Fogja meg a nyelvét” — ugymond ékesen, amely kifejezés azonban nem illik az elnöki székhez.

Bálint József azonban nem sokat adott az elnöki gorombáskodásra. Két apja van a tanácsnok urnak — folytatta tovább beszédét. A képviselő-testület dédelgeti, a felsőbb hatóság kegyeli, ezért olyan elbizakodott, hogy azt teszi, ami neki tetszik. Ennek végre is határt kell szabni. Elfogadják tehát Sima indítványát, de kiegészítik azt azzal, hogy a számonkérését utasítsák. vizsgálja meg alaposan a tanácsnok egész működését és tapasztalatairól tegyen jelentést a képviselő testületnek.

Zugó helyeslés kísérté Balint József szavait, melyeknek hatását Cicatricis Lajos próbálta csökkenteni. Furfangos okoskodással azt akarta bizonyítani, hogy a tanács jogosan és helyesen járt el, mert a közteretnek az a rendelkezése, hogy mulatság helyről szolgáljon, tehát labdázó tér is lehet. Ha iparosok és kereskedők mulathatnak a kertbe, akkor ne legyen szálla senki szemében, ha „uriklikkek” is hasonló jogot formálnak.

Sima Ferencz felelt a tanácsnok pártolónak. Hogy iparosoknak és kereskedőknek egy-egy majális rendezésére engedélyt adtak, az nem hasonlítható ehez az esethez, mert itt állandó használatról és nem egy napi mulatságról van szó. A közönség szórakozását éppen az zavarja, ha klikkek foglalnak tért a közteretben a maguk szeparát mulatságuk számára. A liget különben is csupán sétatétel, tehát ott extra mulatságokat üzni nem lehet. De amint Bálint József kifejtette, itt tulajdonképpen nem azon van a főszó, hogy labdázó teret engedélyeztek egy uriklikkek, hanem azon, hogy már meggyökeresedett rendszerré lett a városnál a szabad gazdálkodás, amelyet a képviselő testület önmagának lealázza nélkül tovább nem tűrhet. Végre valahára tanulják meg, hogy a város vagyonában csak egy gazda van, s az a képviselő testület és nem a tanácsnok, sem a polgármester, sem tanács. Indítványát fentartja és elfogadja a Bálint József által indítványozott kiegészítést.

Szeder János sajnálja, hogy Sima ezuttal idegeskedik. Kéri, hogy ne tulajdonítsanak a dolognak semmi fontosságot, mert ez szóra sem érdemes apróság. Ne torzsalkodjunk, hanem szeressük egymást. Az ne bosszantson senkit, hogy a főispán és az ő társasága számára csinálták a labdázó teret; hiszen a főispánnak nagy érdemei vannak abban, hogy elnyomta a szociális mozgalmat, amivel nagy szolgálatot tett a gazda közönségnek.

Káti Pál János reagált a beszédre, Novobáczky érdekében szintén békés hurokat pengetvén.

Káti egy félreértett kifejezése miatt fölfortyant Balogh János és szokott pözölő modorában frleselt Kátiival, akit az elnök is megszólított.

Cicatricis próbált még egyszer prókátorkodni;

azonban igen talpraesetten megfelelt neki Bálint József.

Pintér Gyula két körülményre figyelmeztette a közgyűlést. Az egyik, az hogy ha joga lett volna is a tanácsnak engedélyezni a játékteret — ami különben nem áll — Novobáczky még akkor is visszavonást követelt el, mert a tanács végzése határozatlan kimondja, hogy a társaság a saját költéségén kézzittheti el a teret és Novobáczky mégis az utaszatokkal csinálta. Továbbá a tanács végzése október 15-én kelt és Novobáczky már előbb meglette a munkálatot és használatába adta a társaságnak a területet; tehát a szó legszorosabb értelmében önhatalmulag járt el.

Ezután Sima Ferencz élt a zárzó jogával. Mellékesen megjegyezhetjük, hogy azzal a szándékkal kezdte meg beszédét, hogy indítványát visszavonja, illetőleg módosítja, de szándéka kivételében megakadályozta az a durva inzultus, melyet Bíró mérnök követelt el, a tőle megszokott pókhendiaggal. Azzal kezdte beszédét Sima hogy amikor nemcsak az utak javítására, de még arra sincs elegendő utaszatunk, hogy a keramit utat tisztán tartjuk, akkor nem lehet szemtel hunyni azon visszavonást követi, hogy a tanácsnok az utaszatokat rendes foglalkozásuktól elvonva, — Cicatricis szavaival élve „uriklikkek” mulatságára szolgáló munkát végeztet velük. Ami Szeder János azon megjegyzését illeti, hogy ne bosszankodjunk azért hogy a labdázóteret a főispán és az ő társasága mulatságára készült — szóló sajnálatát fejezi ki, hogy a főispán nevét a vitába vonták, mert itt a főispánról nem beszélt és nem is gondolt rá senki. Sőt kijelenti szóló, hogy nem is tudja, vajon a főispán szokott-e részt venni a labdajátékban, vagy nem?

Itt Bíró mérnök közbekiáltott: „Ez nem igaz, ez nem őszinte beszéd”.

Sima fölháborodással utasította vissza a gyanúsítást, hogy szavai valótlanok vagy nem őszinték volna; de Bíró kihívón ismételte előbbi szavait.

Erre Sima végkép elvesztve türelmét, szemébe vágta Birónak: „Ön hazudik.” Bíró először hebegett valamit, de aztán visszavonult: „Hazudik az ur”. Ekkor már rendkívüli izgatottság kaptá meg a képviselőket, a zaj nőttön nót, de kihallatszott a Sima szava, aki „szemtelen, pimasznak” titulálta Birót. — A polgármester hevesen ráta a csengejtűt, rendre is utasította mind két felet, de nem lehetett többé ura a rettenetes lármának, Jobbról balról fölugráltak a képviselők, súlyos becsületsértő kifejezések harsogtak mindkét oldalról, s hallani lehetett a „gazember” szót is.

Különösen a pákuliszok ordítottak torkuk szakadtából. „Hagyjuk itt ezt a csapszékét”, kiáltotta közülök valamelyik; mire mindnyájan a kijárat felé rohantak. Közben Horvát Jenő vármegyei alszámvevő a Simapárti képviselő felé fordulya, bősülten üvöltötte: „Csözék mindnyájan.” Szerencsésje, hogy már ekkor az ajtóban állott és hirtelen kiugrott, mert a képviselők tömegesen rohantak felé, s bizonyára összetörték volna, ha kezük közé kaphatják De ő egy pillanat alatt kámforra változott.

Leirhatatlan gabajodás volt ez, melyhez hasonló csak a bécsi parlamentben fordulhat elő. Szentesen még nem volt párja.

Természetes, hogy a polgármester felfüggesztette az ülést. Előbb azonban az ügyész széksértés miatt bírságot kérte marasztalni Simát és Birót. A szünet mindössze 5 percig tartott, de ez elég volt a nyugalom helyreállítására, mivel a pákuliszok végkép eltűntek a láthatárról.

Szünet után Sima Ferencz — aki helyéről el nem távozott a képviselő testületől bocsánatot kért a gyűlés méltóságát sértő kifejezéseiért, melyekre fölháborodása ragadta.

A lojalis kijelentést általában helyeslés kísérté s az ügyész a törvény értelmében visszavonta Sima ellenében a széksértési indítványt; ellenében ugyanakkor közkívánatra indítványozta, hogy Horvát Jenő széksértés miatt megbírságotlassék.

Most Szeder János tartott egy furcsa beszédet, mindössze azt a csekélységet kívánván a közgyűléstől, hogy bocsásson meg Birónak és Horváthnak és ne bírságotja meg őket.

Csodálatosképen Lakos polgármester is hasonló hurokat pengetett; holott neki, mint elnöknek, aki

— saját szavai szreit — „kvintesszenciája a képviselő testület méltóságának”, ha csak halvány sejtelmek is kötelességéről és egy parányi érzelme állásának méltóságáért, éppen az lett volna a hivatása, hogy a leghangosabban és a legerélyesebben követelje a garázdálkodók megbüntetését.

Pintér Gyula hajlandó lett volna elengedni a bírságot, mert a duhajkodók zsebére nem pályázik, de azt kimondani kívánja, hogy a képviselő testület úgy Bíró, mint Horváth viselkedése fölött megbotrátkozását fejezi ki.

Dr. Ecséri Lajos ügyész azonban ellenozta az indítványt, mert — ugymond — megbotrátkozás kifejezésére a közgyűlés a törvény szerint nemilletékes.

Pintér Gyula nem osztja ugyan az ügyész feldogását azonban visszavonja indítványát és ragaszkodik ahoz hogy a széksértési bírság kiszabásának Varga József hasonló értelemben nyilatkozik.

Szeder János látva hogy a széksértési indítvány egyhangulag keresztül megy azt a hallatlan tanácsot adta a polgármesternek hogy ne tegye föl a kérdést hanem függesse föl a ülést.

Pintér Gyula ezen abszurd tanács ellen tiltakozott mivel a teremben a legnagyobb rend csend és higgadság uralkodik; az ülés felfüggesztésére tehát semmi törvényes ok nincs.

A polgármester még is megcselekedte hogy félórára felfüggesztette az ülést.

A fölháborodást, melyet a polgármester önkényes eljárása fölidézett, leirni nem lehet. De a képviselők türtőztették magukat. Atlátták a szítán, és észrevették, hogy a polgármester arra számít, hogy a türelmet kifárasztja, a képviselők haza mennek, s akkor a tisztikarával olyan határozatot hozat, amilyen tetszik.

Vártak tehát. Közben a polgármester arra a hallatlan megalázásra kárhözta magát, hogy követséget küldött Bíró Elekhez, azzal az alázatos könyörgéssel, hogy jöjjön vissza és kérjen bocsánatot a közgyűléstől, nehogy ki kelljen mondani ellene a széksértést. Igazán a porig való lesüllyesztése ez a polgármesteri állásnak, mert — mint már fentebb megjegyeztük — éppen a polgármesternek lett volna kötelessége Bíró ellen a legerélyesebb rendszabályokat követelni és mégis ő aláta le magát a könyörgésre.

A félóra leteltével a polgármester újból megnyitotta az ülést. Pintér Gyula a közhangulatot tolmácsolva, erélyesen tiltakozott azon elnöki önkénykedés ellen, hogy a polgármester minden ok nélkül megakasztotta a gyűlés menetét, éppen akkor, midőn a vita már befejeztetvén, a szavazást kellett volna elrendelni. Jelezte szóló, hogy ezt az erőszakoskodást a legközelebbi közgyűlésen önálló indítvány alakjában szóvá fogják tenni. Továbbá csodálkozását fejezte ki a fölött, hogy a polgármester, akinek elnöki kötelessége szigoruan őrködni a törvény megtartása fölött, a tárgysorozat 5-ik pontjának tárgyalása alatt megmaradt az elnöki székben és vezette a tanácskozást, sőt erőszakosságot is megengedett magának, holott éppen ő ellene fegyelmi eljárást indítványoztak és a törvény világosan kimondja, hogy aki a szónygen forgó ügyben közvetlenül érdekelve van, még a tanácskozásban sem vehet részt. Ezek után kéri, hogy először a széksértési, azután a fegyelmi eljárásra vonatkozó indítvány bocsáttassék szavazás alá.

Kálmán Mihály és Temesváry Antal máskorra kívánták halasztani a széksértésről szóló indítványt, hogy az illetőknek alkalom adassék a magukbaszálására és a sértő kifejezések visszavonására.

Ekkorra visszatért a követség a delikvenssel: Bíró Elekkel. A polgármester nyomban benyújtott hozzá egy szóbeli instanciát, hogy az elkövetett otrombaságot kegyeskedjék kireparálni.

Bíró Elek erre kijelentette, hogy ha igaz az, amit a polgármester mond (és ezt a szép bókot a polgármester alázatosan zsebre vágta) hogy Sima bocsánatot kért a közgyűléstől, akkor ő is férfias kötelességének tekintí kinyilatkoztatni, hogy az általa használt sértő kifejezések elesnek és sajnálatát fejezi ki a történet fölött.

A polgármester és Szeder János helyeslelt, de Pintér Gyula csodálkozását fejezte ki a fölött, hogy Bíró nyilatkozatára helyeslés hangzik föl a

teremben. Fölhívta a közgyűlés figyelmét arra, hogy Bíró után postát küldött a polgármester, s így tulajdonképen ez a scéna csak olyan mondva-csinált vezeklés; különben Bíró nem is kért bocsánatot, csupán sajnálatát fejezte ki, azt is föltétele-sen tette, annyiban tudniillik, amennyiben igazat mondott a polgármester. Utalt végül a törvényre, mely szerint a széksértési bírás csak akkor mel-lőzhető, ha az illető fél a tett elkövetése után nyomban visszavonja a sértő kifejezéseket ami itt nem történt meg. Ismételve kéri tehát, hogy a széksértési indítvány bocsáttassék szavazás alá, ami-hez a tiszt ügyész hallgatólag hozzájárult.

Szeder János tett még egy utolsó kísérletet az eltussolásra, Ne kapaszokjunk — ugymond — a szavakba, ne keressük erővel a harcot!

Itt Pintér Gyula közbeszólt: „Még csak ezután kezdődik!”

— Mi? kérdezték több oldalról.

— A harcz, felelte Pintér.

Erre a polgármester fölugrott és kijelentette, hogy elnapolja a közgyűlést.

A fölháborodást, melyet ez az erőszakoskodás fölkeltett, nem szükséges ecsetelni. Hogy mily mér-veket öitött az, azt majd tapasztalni fogja a pol-gármester rövid idő múlva.

Elmaradt párbajok.

A hétfőn tartott városi közgyűlésen történt heves összeütközéseknek és a pákúlicz részről el-követett fölháborító durvaságoknak egypár lovagias affér lett volna a természetes következménye. Csak „lett volna”; de hát régi dolog, hogy szájas ellenfeleink nem szeretik a vásárra vinni a becses bőrüket. S meg kell vallani, hogy az ő szempontjukból némileg igazuk is van, mert hiszen párbajnál még hiba is eshet az emberben.

Bizonyára fölöleges mondanunk, hogy a föl-merült sajnálatos incidenseknek fegyverrel való elintézése nem Sima Ferenczen mult. Ő nyomban a közgyűlés után kihívta Horváth Jenő vármegyei alszámvevőt a Simapárttal szemben használt sértő-kifejezések miatt; Bíró Elek társulati főmérnököt pedig a saját személye ellen elkövetett duhajko-dásért.

Horváth Jenő a képviselők nyilatkozatával szemben oly magyarázatot adott sértő kifejezéseinek, amire Sima és segédei a krakelerkedés vádjá nélkül nem tehetek mást, mint amit tettek, vagysis tudomásul vették a nyilatkozatot. Bíró Elek pedig vitézül kijelentette, hogy tulajdonképen ő a sértett fél, de ő bizony nem áll ki, hanem a maga részéről befejeztnek tekinti a dolgot. Ami izlés dolga lévén, nem lehet ellene disputálni.

A Horváth Jenővel szemben fölmerült affér elin-tézéséről Sima segédei a következő levélben szá-molnak be:

Nagyságos

Sima Ferencz

Országgyűlési Képviselő urnak

Szentesen.

Alólítottak Nagyságod megbízatása foly-tán felkerestük t. Horváth Jenő vm. alszámvevő urat, s tőle Nagyságod nevében a mai városi közgyűlés alkalmával állítólag tett azon sértő kifejezéseért, mely szerint Nagysá-godra vagy pártjára vonatkozólag a „csözék” kifejezést használta, elégtételt kértünk, fel-hívásunkra t. Horváth Jenő vm. alszámvevő ur kijelentette, hogy ő sem Nagyságodat sem pártját sérteni nem akarta, s az idézett jel-zőt csak annyiban használta, a mennyiben valaki Nagyságod pártjából utána és társai ntán azt mondván: „csözék”, ő azt vála-szolta erre „csözé a ki mondja”.

Részünkről e kijelentéssel az ügyet be-fejeztnek, Nagyságodat bár mi további lépések kötelessége alól felmentettnek nyilvá-nítjuk.

Maradván

Szentes, 1897. nov. 15-én

Nagyságodnak

kiváló tisztelettel:

Jancsovich Pál,

Dr. Ádám Endre.

Bíró Elek kázusáról pedig a következő kis irás szól:

Nagyságos

Sima Ferencz

Országgyűlési Képviselő urnak

Helyben.

Nagyságodnak felkérése folytán felkeres-tük t. Bíró Elek társulati főmérnök urat, s tőle Nagyságod nevében a tegnapi napon tartott városi közgyűlésen használt sértő ki-fejezéseért elégtételt kértünk. Felhívásunkra nevezett ur annak megjegyzése mellett, hogy a sértett fél tulajdonképen ő, az elégtételt minden egyéb indokolás nélkül megtagadta, s az ügyet saját részéről befejeztnek nyil-vánította.

Részünkről az ügyet Nagyságod részéről a lovagiaság szabályai értelmében elintéztnek nyilvánítjuk, tisztelettel maradván

Szentes, 1897. nov. 16-án,

Nagyságodnak

kiváló tisztelettel:

Jancsovich Pál,

Dr. Ádám Endre.

*

E két nyilatkozathoz csak azt a megjegyzést teszem, hogy Bíró Elek ur mint tudom, katonatiszt volt.

Katonatiszt.

Sima Ferencz.

Helyi és vegyes hírek.

— Felhívás. Elvtársaink tudomása szerint az I. és III. tizedben egy-egy vármegyei képviselői hely néhai Filó Tihamér és Pataki József polgártársaink elhunytával megüresedett. Ez uton is tudatjuk, hogy e két állásra f. hó 19-én, pénteken lesz a választás, még pedig az I. tizedbelieknek a vármegyéhez nagy termében, a III. tized-belieknek pedig a „Gazdasági Egylet” (Pollák-ház) helyiségében. — Elvtársunk érdeke meg-követeli minden elvtársunktól nemcsak azt, hogy a választási urnánál meg-jelenjen, hanem, hogy az I-ső tizedbeliek Varga Benjamin polgártársunkra, a III-ik tizedbeli választók pedig Soós Bá-lint polgártársunkra, mint pártunk hiva-talos jelöltjeire annyival is egyértelműbben adják szavazataikat, mert a legcsekélyebb visszavonás vagy választói kötelességeiknek elhanyagolása, pártunk győzelmét meghiusít-hatná.

— Arczátlan ráfogás. A B. N. valóságintéző szentesi eredettel azt a tenden-ciózus és aljas ráfogást közli, hogy Sima Ferencz a 15-iki városi közgyűlésről meg-szólt. — Nekünk nincsen rendőrségünk, melynek segítségével kikutathassuk, hogy ki e tudósítás írója, de, ha férfi, jelentkezék: szemébe akarjuk vágni, hogy szemtelenül hazudott. Mert Sima Ferencz elragadtat-hatja magát a küzdelem hevében, adhat sebet és kaphat sebet, sőt ott is maradhat a küzdőtéren; de el nem hagyja gyáva meg-futamodással azt a küzdeletet, melyen pártja nevében az igazságért harcol. És a szóban forgó esetben sem hagyta el egy pillanatra sem a helyét; hanem az utolsó volt, aki a közgyűlésből távozott.

— Katona tiszt volt. Mikor Sima Ferencz-czel segédei a Szentesi mezőgazdasági hitelszövetke-zetben tudatták, hogy Bíró Elek bár szerinte ő a sértett fél s nem áll ki: Sima felkiáltott, hogy ez lehetetlen; mert ez az ember katonatiszt. Ja kerem, szólít Ruzs Molnár Ferencz, azért is-meri a retirálást, mert katonatiszt volt.

— Az ivóvíz. Panasz érkezett a rendőrséghez Fazekas rendőrtizedestől, hogy a vizszállítók az előirt időközökben nem jelennek meg a rendőrségnél, hogy lajtjaik tisztaságát ellenőrizhessék. Ugy halljuk, hogy a vizszállítók csupán öten vannak; ez a szám pedig teljességgel elégtelen arra, hogy a várost egészséges ivóvízzel lássák el. A közegészségügyi hatóságnak a fenyegető tifuszesetek miatt fokozott figyelmébe ajánl-juk a vizkérdést, mely legalább is annyira fontos, mint a téli labdázó tér, vagy a suszterinasok ra-konczatlankodása.

— Rajtaesípték Bodnár István 73 éves napszámot, mikor a hó hatodikán reggel Bartner Antal nagynem. 20. sz. házától bizott kacsákat akart elemelni. Fazekas János tovább fürkészett s a nagy liba-ruca barát házában még 9 drb libát ta-lált. Summa summárum kiderült, hogy az erdemek-ben megöszült egyén szenvedélyes szerelmet táplál az uszó házi szárnyasok iránt. Vonzódásának bizo-nyítékát eddig a következőkben adta: Szeptember 11-én ellopott özv. Sarkadi Nagy Mihálytól 4 drb ludat. Szeder Imréttől 4 drbot, Lengyel Istvántól 1 drbot, Horváth Imréttől 2 drbot és ismét özv. Sar-kadi Nagy Mihálytól 4 drbot. A vizsgálat során az is kiderült, hogy ez állatok iránti vonzalma nem épen platói, a mennyiben azokat szeretett élete pár-jával meghízaltatva és eladta. A derék agy beisme-résben van.

— Derék férfit Libor András már azokért is, a miket róla lapunk legközelebbi számában ír-tunk. További utánjárás azt is kiderítette, hogy csakugyan rovt multu katonaszökevény, kit a szol-noki postafőnökség kárára elkövetett betörésés lopás is terhel. Fazekas rendőrtizedes tehát ugyancsak jó fogást tett.

— A 48-as kör bálja. Az első 48-as kör Katalin báljára, mely a jövő vasárnap lesz a Kass vendéglő nagytermében, felhívjuk az érdeklődők figyelmét. Belépti díj — mint rendesen — 60 kr.

— Oh az a vicinális. E czim alatt kun-szentmártoni lapársunk írja a következőket: A vicinális, ez a kedélyes intézmény, a mult bétan szaporította babérait. Eddig úgy ismerték mindenütt, mint a lustaság mintaképét, most azonban egy új oldaláról mutatkozott be a szomszédban. A fele-dékenységről. A dolog úgy történt, hogy hajnalban Szolnokról Szentes felé döcögő vicinálisból Ken-gyel állomásnál kifogyott a szusz; a viz. Megállitot-ták tehát a rozoga alkotmányt és teljes erővel azon igyekeztek a derék vasutiak, hogy az „játás” valami sokáig ne tartson. Nem is tartott hosszú ideig, ugy hogy 7 óra tájban „ujult erővel” vándorolt tovább kitűzött célja felé, a gyorsvonat legadásabb ellen-sége. A közeli Bagi-majornál azonban újból meg-megállította lépteit. Egy fáradt utas kéréskedett fel rája. A mozdonyvezetőnek megessét a szive a gyalog haladó polgártárson és felvette maga mellé, hogy ne unatkozzék. Mikor aztán tovább akart menni kiderült, hogy Kengyel állomásnál tévedés-ből leoldották a kocsiak nagy részét és az most utas-gól, kalauzostól együtt — ott maradt.

— Azért is koczogott hát olyan vigan előre! kiáltottak az utasok.

A mozdonyvezető pedig belátva, hogy itt „gyors segély kell”, visszafelé indult, nagy rémdé-tere a vonaton maradt utasoknak kik egytől-egyig szívesen lemondtak volna erről az ingyenes utazá-ról. Végre a feledékeny vonat ráakadt a hátra ha-gyott kocsiakra és egy órai késés után, most már minden nagyobb baj nélkül, beérkezett Szentesre. A szolnokiak pedig azóta azt kívánják ellensé-geiknek:

— Legyen neked sürgős dolgod és utazzál a szentesi vicinálison!

— A felesége gyilkosa. Egerből jelentik, Szilvás Imre ódavaló földműves annyira féltékeny volt a feleségére, hogy még az utcára sem bocsá-totta ki. Az asszony megunta az örökös perpatvart, elhagyta férjét és Tisza-Roffon dajkáknak állott. A férj darabig várta, hogy visszajöjjen, de mikor látta, hogy az asszony nem akar visszatérni, ő is Tisza-Roffra ment s egy forint havi bérért ugyanarra a helyre szegődött, ahol felesége szolgált. Az asszony azonban, bár többször kérlette, tudni sem akart róla. A elkeseredett férj a napokban megleszte az udvarban s kését a hátába dőfte. Az asszony ki-vánszorgott az udvarra, a kegyetlen férj követte s addig szurkálta össze-vissza, amíg élettelenül nem rogyott a földre. Szilvás ezek után elment a posta-hivatalba, táviratozott az anyósának, hogy jöjjön el leánya temetésére, aztán a csendőrségnél jelentke-zett, amely a gyilkost letartoztatta.

— Titokzatos hullák. Az óriási terjedésű szentkirályi pusztá lakosai meszerző dologról ba-szélnek. Szentkirálynak azon része, mely a székkudvari határba nyulik, nagy kiterjedésű mocsár és nádas. Ember annak a belsejében csak nagy ritkán fordul meg. Az idén a nyár utolján különösen kerülték az ugynevezett „ördög-pupját” a jámbor pásztorok, ez a közepén egy emelkedett szárazföld darab. Az esti szellő heteken át kiállhatlan büzt hordott onnét, a gulyások kénytelenül voltak a tanyájukat más oldalon felűtni. Most, hogy pár nap óta az éjjeli légmérséklet minus 10—12 fokra alászállt a szent-királyi tavak befagytak. A bérők azonnal hozzáláltak a nádvagáshoz. Rendkívüli meglepetésükre az ördög-pupján egy fűza alatt két hullára akadtak, a melyek egymást átölelve tartották. Foszladozó ruháikról ítélve, az urali osztályhoz tartoztak valaha. Az elől-járásnak jelentést tettek a titokzatos leletről s azután csakhamar kiderült, hogy az egyik nő, a másik meg férfi hullája. Legalább is 2—3 hónap előtt követhettek el öngyilkosságot. Szerencsétlenül

vagy gyilkosság esete kivan zárva, mert a közelben egy sötétkék üveget találtak félig töltve és bedugaszolva; ennek a gyászos színű üvegnek a tartalma feloldott ciánkáli. Kitétele: megállapítani nem lehetett. A férfi bőrtacczáján nagyobb öszezget találtak melyre vonatkozólag azt írta egy lapra, hogy azon község szegényei között osszák ki, melynek a határában egy nyugvó helyet kapnak. Továbbá egy levélborítékot találtak, melyet nő írt, de az enyéztől olvashatlan a címzés, csakis azt lehet olvasni hogy azt 1897 aug. 18 án Tisza-Füreden. A látszat a mellett szól, hogy a szerencsétlenek a Tisza felső vidékéről valók lehetnek. A vizsgálat megindult, de kevés a remény arra néve, hogy némi pozitív adatokat felderíthessenek.

— **Soproni események.** Mult hónap végén történt meg hogy Sopronban öngyilkossá lett a kilenczedik huszárezred egy Farkas József nevű őrmestere, mert nem bírta ki tovább kapitányának a kegyetlenkedéseit. A gyakorlóterem golyót röpített agyába és feleségéhez, bajtársaihoz intézett levelét így végezte:

Ne bántsátok a kapitány urat, megbünteti őt az isten.

A szegény őrmestert zene nélkül kísérték ki a temetőbe, nem úgy mint a katonát szokás. Az özvegy meggyászolta, a bajtársak is öszintén busultak utána; csak a kapitány ur s a főbélvalók nem törődtek vele édeskeveset. Mit nekik egy emberélet? Az ő középkorba való fölfogásuk nem érti meg annak a szegény katonának a szenvedéseit, a szomorú özvegy gyászát. A Sopronban megjelenő Oedenburger Rundschau című lap éles kritika alá vette a kegyetlenkedő kapitány eljárását, aki azonban ugyancsak radikális módon vett magának ezért elégtételt, Két huszárt civílibe öltöztetett. Ezeket elküldötte az emittelt lap szerkesztőségébe, hogy megbüntessék a gaz civilt. A két huszár mindezekelőtt a legnagyobb lelki nyugalommal össetört zuzott a szerkesztőségben mindent. Mikor aztán ezzel végeztek, vad szitkozódások közt a szerkesztőre rontottak. Ez azonban revolvert rántott és elriasztotta támadóit. A huszárok abban a tudatban, hogy a reájék rótt kötelességet becsülettel teljesítették, visszamentek a kaszárnyába. A kapitány ur bizonyára megdicséerte őket. Kiváncsiak vagyunk hát, meddig fogják még az ilyen emberek büntetlenül veszélyeztetni a közbiztonságot.

CSARNOK.

Városi szinkör.

Közgyűlés.

Látványos színjáték képtelen képekben.

Mottó: Jgyál Simon!

Személyek:

Elnök: Kvintesszenzia K. k. = Kormánynárti kórus
E. k. = Ellenzéki képviselő E. K. = Ellenzék
Báczkivik = Vikibaczky 1. = első) pákulicz
2. = második)

Történet: A felvonások ma, az utójáték holnap.

1. felv.

Elnök: A város kvintesszenziája a közgyűlés, a közgyűlés kvintesszenziája az elnök, tehát én vagyok a város kvintesszenziája. Ertek? — Kvint. Kvint tökföltök. A gyűlést megnyitom. (Megnyitja.)

K. k.: (Elragadólag ordít és tombol.)

Báczkivik: (Labdázik.)

Elnök: (Bájlón mosolyg.)

E. k.: Tisztelt közgyűlés! Én...

Báczkivik: (Nem labdázik és szorong.)

Elnök: (Kevesbé bájlón mosolyg.)

K. k.: (ordítva.) Eláll, abezug, ott ögye meg a f...!

Elnök: (Bájlón mosolyg.)

E. k.: Némely visszafoások...

Báczkivik: (Még kevesbé labdázik és még inkább szorong.)

Elnök: (Mordul!) Szónokot rendreutasítom.

Báczkivik: (Megnyugszik.)

E. k. Némely vissz...

Báczkivik: (Görccsöket kap.)

1: Aljas gazember, zsvány!

2: Csoze!

K. k.: (Ordítva kivonul.)

E. k. (Semmit sem szól.)

Elnök: Az E. k. zajongása miatt az ülést felfüggeszem. (Felfüggeszti.)

Báczkivik: Megkönyebbülten labdázik.)

2. felv.

Elnök: (Az ülést felfüggeszti.)

(Előbbi felvonás ismétlődik.)

3. felv.

(Előbbi felvonás ismétlődik.)

Utójáték.

E. k.: Elégtétl! Paraszt eszem és vért iszom! Ki mondta, hogy gazember.

Szentes, 1897. Nyomatott a kiadótulajdonos: „Szentesi Elő Könyvnyomda Részvénytársaság” gyorsajtóján.

1: (Görccsösen zokog.) Én kérem, de önma-gyra értettem és az ügyet befejezettnek nyilvánítottam. (Befejezi.)

E. k.: (Hangtalanul nevet és láthatatlanul mosolyog, de teszi magát, hogy mérges.) Hol az a csoze? Az áldójt!..

2: (Épileptirens görccsöken.) Én vagyok kérem. E. k.: No, csak azért mondom!

Értesítés.

3 $\frac{1}{2}$, 4, 4 $\frac{1}{2}$ / $\frac{1}{2}$ -os kamatu kölcsönök kieszközölését s régebbi kölcsönöknek ily olcsó kamatu kölcsönrel felcserélését elvállalom. Megbíróimtól előleget nem kérek, munkadíjamat utólagosan fizetik. Figyelmeztetek mindenkit, hogy ne ámitassa el magát nagyhangu ígéretekkel s drága kölcsönrel, 2, 3% közvetítési díj mellett ne terhelje meg bíróját, mert valóban kaphat olcsó kölcsönt is. Ezenkívül elfogadok biztosítási ajánlatokat tűzkár, betörés, baleset ellen s életbiztosításokat férfiak, kis gyermekek részére. Felvilágosítást készséggel adok, s bár az életbiztosítást minden rendű és rangu ember számára ajánlom, mert ez az egyetlen mód a vagyonnak könnyű meggyűjtésére, leányok kiházásítására, de senkit nem erőltetek. Lakásom a caendör-laktanyával átellenben van.

1—2

Magyar Elek.

Köhögés,

légszűrés, gyomorkathakis, tüdőbaj, Asthma elnyakosodás, hányinger, számarhurut, Tuberkulózis, leggyorsabban gyógyítható. Előkelő orvosi tekintélyek által ajánlva.

Szent-György thea, hurut elleni por, 24 óra alatt javulás tapasztalható; 2 csomagnál kevesebb nem adatik. — Postai ajánlással 20 krral több. 1 doboz 50 kr. St. George-Apotheke, Wien, V./2. Wimmergasse 33.

2

Hirdetmény.

Az 1898 évre választandó, iparhatósági megbízottak mulasztására vonatkozó, kereskedők és iparosok névjegyzékei, Szentes város iparügyi tanácsnoki hivatalában, 1897. évi november hó 18. napjától 1897. évi november hó 26. napjáig közszemlélre kitétetek.

Felbivatnak a kereskedők és iparosok, hogy a névjegyzékek ellen, esetleges kifogásainkat, a közszemlélre kitétel ideje alatt szóval vagy írásban fent nevezett iparügyi tanácsnoknál be adhatják, mivel a későbbben beérkezett felszólamlások figyelembe vételni nem fognak.

Szentesen, 1897. november 15.

Kálmán Imre,

iparügyi tanácsnok.

1—2

AGATOL fog-
paszta
szappan nélkül.
Legujabb felülmúlt
FOGTISZTÍTOSZER.

Tartány szab. zárral.

Mindenütt kapható.

Société de produits hygiéniques Stapler & Co., Wien,
XVIII., Genthg 27.

AGATOL száj-
viz
a legkellemebb

a száj és fogak ápolására.

5 csepp elég!

Mindenütt kapható.

Société de produits hygiéniques Stapler & Co., Wien,
XVIII., Genthg 27. 9—12

Főnyeremény
esetleg
500.000 márka.

Szerencse-jelentés!

A
nyereményekért
az állam kezekedik

Meghívás a Hamburg állam által biztosított nagy pénzsorsolás nyereményesélyeiben való részvételre, melyben

11 millió 349,325 márkát biztosan nyerni kell.

Ezen előnyös pénzsorsolás nyereményei, mely tervszerűen csupán 118 000 sorsjegyet tartalmaz, a következők:

A legnagyobb nyeremény esetleg 500,000 márka.

Díj	—	—	—	300.000 márka.	26 nyeremény á	—	10.000 márka.
1	nyeremény á	—	—	200.000	56	—	5.000
2	„	—	—	100.000	106	—	3.000
1	„	—	—	75.000	206	—	2.000
1	„	—	—	70.000	812	—	1.000
1	„	—	—	65.000	1518	—	400
1	„	—	—	60.000	40	—	300
2	„	—	—	55.000	140	—	200
1	„	—	—	50.000	36952	—	155
1	„	—	—	40.000	9959	á	134, 104, 100
2	„	—	—	30.000	9351	á	73, 45 és 21
2	„	—	—	20.000			

Összesen: 59,180 nyeremény,

melyek néhány hónap alatt, **hét osztályban** biztosan eldöntetnek.

Az első osztályú főnyeremény **50,000** márka, mely a második osztályban **55,000** márka, a harmadikban **60,000**, a negyedikben **65,000**, az ötödikben **70,000**, a hatodikban **75,000**, a hetedikben **200,000** márkára emelkedik és a díjjal **300,000** márkával együtt esetleg **500,000** márkát tehet ki. — Az első húzásra, mely hatóságilag megállapított:

egy egész eredeti sorsjegy ára csak 3 forint 50 kr. 12—4

egy fél eredeti sorsjegy ára csak — 1 forint 75 kr.

egy negyed eredeti sorsjegy ára csak — 90 kr.

A következő osztályokért való befizetések, valamint a pontos nyeremény jegyzék betekinthetők a hivatalos és államczímmerrel ellátott sorsolási tervből, melyet kívántra díjtalan és portómentesen előre megküldök. — Minden résztvevőnek azonnal a megtörtént húzás után külön felhívás nélkül megküldöm a hivatalos sors húzási jegyzéket.

A nyeremények kiutazása és szétküldése, közvetlenül tőlem történik az érdekeltekhez, teljes értékben és a legnagyobb titoktartás mellett.

Megrendeléseket postautalvánnyal vagy utánvétellel kérek eszközölni.

Megrendelésekkel tehát mindenki a közeli húzásra való tekintettel azonnal, de legkésőbb **toló évi november hó 25-ig** bizalommal forduljon:

Heckscher József bank- és váltó-üzletéhez, Hamburgban.